

Karjalan Lennosto katsoo tulevaisuutena tulevaisuuteen

Samuli Vahteristo

Valvotaan tehokkaasti eri puolilla maata. Työntekijöistä on Karjalan Lennosto. Sen pääasiana valppaana 24 tuntia vuorokaudessa toimintahävittäjät ovat muutaman minuutin huomosalan tukikohdassa. Tulevaisuutena tulevaisuuteen. Olemme ajan kuluessa on moderni hävittäjäkalusto yhdistettävissä valvonta- ja johtamisjärjestelmään. Se on huippua, sanoo Karjalan Lennoston johtaja Heikki Lyytinen

Luutnantti Juba Pennanen työsarkaan

Tänä vuonna Karjalan Lennoston menokehys on Lyytisen mukaan turvattu vuoden loppuun asti. Se innostaa henkilöstöä työssään.

- Aina näin ei ole ollut. On tärkeää, että budjetin menokehys voidaan mitoittaa toiminnan vaatimusten mukaan. Tuntuu ikävältä, jos kesken vuoden joudutaan julkisuudessa repostelevaan sitä, että koneita ei voida pitää ilmassa määrärahojen niukuuden vuoksi. Onneksi tänä vuonna tältä on vältytty. Se motivoi henkilöstöä ja antaa lisää puhtia työhön kaikilla sektoreilla.

Lyytisen muistuttaa, että ilmasotakoulusta tulevat ohjaajat ovat vielä todellisia taistelulentäjinä raakileita.

- Ohjaajien koulutus jatkuu lennostoisissa ja me tarvitsemme lentotunteja, jotta pystymme valvontaan ja tunnistuslentojen lisäksi tekemään nuorista ohjaajista taistelulentäjiä.

Määrärahoja tarvitaan hänen mukaansa muuallekin kuin vain lentotoimintaan.

- Rissala on meidän päätukikohtamme kriisin aikana. Tämän lisäksi toimintoja on noin 30 paikkakunnalla. Niiden valmiuk-

Eversti Heikki Lyytinen on tyytyväinen oman väkensä työmotivaatioon.

sia ja toimintaedellytyksiä tulee kehittää koko ajan. Pääpaino on kuitenkin Rissalassa, joten taloudellisia resursseja tarvitaan tälläkin sektorilla.

Rissalan kenttä on ns. yhteistoimintatukikohta, missä yhteistyötä tehdään Ilmailulaitoksen kanssa.

- Ratkaisu on käytännöllinen ja samalla taloudellinen molemmille osapuolille. Yhteisvastuullisesti hoidamme lähestymisjärjestelmät, lennonjohdon ja kentän huollon, Lyytinen sanoo.

Karjalan Lennoston taloudelliset vaikutukset ovat Kuopion kaupungin kupeessa sijaitsevalle Siilinjärven kunnalle melkoiset: henkilöstön palkkaukseen käytetään vuodessa 17,2 miljoonaa euroa, toimintamenot ovat 2,5 miljoonaa euroa ja kiinteistöihin käytetään 2,6 miljoonaa euroa, Lyytinen kertoo.

Palkattua väkeä pitäisi saada lisää

Karjalan Lennoston palkatun henkilöstön vahvuus on noin 430 henkilöä. Varusmiehiä astuu palvelukseen vuosittain noin 200. Heidät koulutetaan pääasiassa ilmatorjuntatehtäviin ja sotilaspoliisiksi. Lentotoimintaan ja lentokonehuoltoon palkatusta henkilöstöstä sitoutuu yhteensä 40 prosenttia. Hallinnon ja huollon tehtävissä ahertaa 30 prosenttia väestä. Varusmieskoulutuksessa on mukana vain 5 prosenttia henkilöstön kokonaisvahvuudesta.

Tehtävät ovat lisääntyneet koko ajan. Jos Lyytisellä olisi käsissään Aladdin taikalamppu, hän toivoisi lisää palkattua väkeä.

- Lennoston tehtävät ovat viime vuosina jatkuvasti lisääntyneet, mutta henkilöstömäärä on pysynyt samana. Olemme menettäneet muutamia avainalojen kokeneita henkilöitä siviilisektorille, minkä myötä työ on vaikeutunut, Lyytinen tunnustaa.

Jatkokaan ei näytä ruusuiselta, sillä esimerkiksi opistouseerien ammattikunnan poistumaa ei ole vielä ilmavoimissa pystytty kaikilta osiltaan ratkaisemaan.

- Opistoupseerit edustavat pysyvyytensä kautta vankkaa ammattitaitoa, joka on tullut koulutuksen, mutta ennen kaikkea kokemuksen kautta. Uudessa päällystön koulutusjärjestelmässä ei ole kaikilta osin huomioitu opistoupseerien jättämää aukkoa. Asia on merkittävä, sillä opistoupseerit edustavat Karjalan Lennostossa tällä hetkellä 35:tä prosenttia palkatun henkilöstömme kokonaismäärästä. Kyseessä on iso asia, mihin haetaan vielä ratkaisua koko Ilmavoimien osalta, Lyytinen sanoo.

Korjattaviakin asioita löytyy

Karjalan Lennosto pystyy tarjoamaan Kruununasuntojen omistuksessa olevan työsuhteasunnon kaikille halukkaille. Vuokrien korotukset ovat lisänneet siviiliasuntojen hankintaa.

- Asuntojen vuokrankorotukset syövät työsuhteasunnoissa asuivilta monen vuoden palkankorotukset. Työsuhteasuntoja tarvitaan, mutta tyhjä asunnot eivät saa jatkossakaan rasittaa toimintamenoja, Lyytinen arvioi.

Työtyytyväisyys on Karjalan Lennostossa Lyytisen mukaan hyvä, eivätkä sotilaat perinteisesti juurikaan valita.

- Sairaspoissaolot ovat jonkin verran lisääntyneet. Olemme kehittämiskeskusteluissa kyselleet asioita ja pyrkinneet löytämään seikkoja, joiden avulla työn kuormitusta voitaisiin tasata. Eikä meillä luottamusmiespuolellakaan ole ollut asioita, joita ei olisi voitu paikallisesti sopia, Lyytinen sanoo.

Esimiehen lausunnon vahvistaa yliluutnantti **Heikki Ollikainen**, joka toimii opistoupseerien yhtenä paikallisena luottamusmiehenä.

- Työmotivaatio on ollut korkea, mutta sitä kyllä alkaa nakertaa puolustusvoimissa nykyisin vallassa oleva ylennyspolitiikka. Jos kapteeniksi ylennetään jatkossa vain 7. vaativuusluokan tehtävissä toimivia opistoupseereita, niin ei siitä työmotivaation kannalta hyvää seuraa.

Nykyiset mittarit jättävät Ollikaisen mukaan liian monta hyvää kaveria rannalle.

- Näissä asioissa olisi hyvä kuunnella myös kentän ääntä, mikäli aikomus on säi-

Yliluutnantti Harri Virtasen työpiste on maan uumenissa.

lyttää korkea työmotivaatio koko palvelusuran ajan, tuumii Ollikainen ripaus tuhtumusta äänensävyssään.

Ilmatila tarkassa syynissä

Yliluutnantti **Harri Virtanen** on päässyt sellaiseen tehtävään, josta hän sotilasuransa alkuvaiheessa haaveili. Hänen työpöydällään on kolme monitoria, joista hän seuraa silmä tarkkana ilmatilannekuvaa. Virtasen virallinen tehtävänimike on valvontajohtaja.

- Käytännössä meidän on tiedettävä jokin ilmassa lentävä alus mikä se on ja mihin se on pyrkimässä. Tehtäväni on käynnistää aluevalvontaviranomaistoiminta, mikäli näyttää siltä, että joku ylittää luvatta valtakunnan rajan tai ilmatilassa maamme rajojen sisäpuolella on jotakin poikkeavaa.

Virtasella on palvelusuraa jäljellä runsaat 15 vuotta ja hän on valmis toimimaan uransa loppuun asti nykyisessä tehtävässä.

- Työn kuva ja järjestelyt uudistuvat kaiken aikaa. Siinä on kyllä haastetta riittämiin.

Virtanen kuvaa tehtävänsä tiimityksi, jossa on mukana monen ihmisen panos.

- Meillä on täällä välitön ilmapiiri. En ole vielä törmännyt siihen, että ihmiset nitelisivät, vaikka asioista ollaan joskus eri mieltä. Hyvä on ollakin, sillä eivät asiat pelkällä yksituumaisuudella kehity. Virtanen tuumii.

Hän on Kuopion omia poikia, jolle työn lisäksi elämään antavat sykettä puuhailu perheen parissa sekä kuntosali.

Räätälöityä varusmieskoulutusta

Laivueen opetusupseerin luutnantti **Juha**

Pennasen tehtäväluettelo on pitkä. Siihen kuluvat mm. lentoteknisen koulutuksen järjestäminen varusmiehille, reserviläisille ja kantahenkilökunnalle sekä käyttöhuoltojärjestelmien ja SA -järjestelmien ylläpito.

- Parhaillaan meillä on meneillään varusmiesten koulutuksen kehittäminen. Räätälöimme koulutuksen tarpeitamme vastavaksi ja ohjeistamme sen, kertoo Pennanen daan tietokoneen äärellä.

Työn kuvan jatkuva muuttuminen, kiire ja ihmiskontaktit pitävät tekijänsä Pennasen mukaan pirteänä.

- Kiire kuuluu työn kuvaan. Joskus rasaa se, ettei ehdi tehdä kaikkea sitä mitä pitäisi. Onneksi lähin esimies tasaa ja hoitaa osan asioista, joten ei tässä kuolemassa olla, sanoo Pennanen hymyssä suin.

Laivueessa on hänen mukaansa muutenkin hyvä yhteishenki.

- Kärsiä ei sorsita ja tiimityö korostuu. Äskettäin opistoupseerien jatkokurssilta valmistunut Pennanen pitää palkkaansa kehnonpuoleisena.

- Työpaikkana Karjalan Lennosto on hyvä. Kun on rakentanut omakotitalon ja vaimokin on kahden pienen pojan takia kotona niin tajuaa, että palkka on aika keho. Tilametta parantaa hieman lentotekninen vastuu- ja vaaralisä.

Vapaan hakeutumisen periaate olisi parempi

Yliluutnantti **Asko Alajärvellä** on takanaan monipuolinen kokemus, sillä hän on ehtinyt ennen Karjalan Lennoston komentotoimiston päällikön tehtävää palvella Jääkäriprikaatissa, Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnassa ja Hämeen Rykmentissä.

- Karjalan Lennostossa on hyvä henki. Tällä hetkellä opistoupseerin tehtäviä on avoimena viisi ja niihin on hakenut yli 20 henkilöä eri puolilta Suomea. Joukko-osastot eivät kuitenkaan päästä miehiä lähtemään, sanoo Alajärvi.

Hänen mielestään vapaan hakeutumisen periaatteen kautta jokaisella tulisi olla oikeus hakeutua vaativampaan tehtävään.

- Parempi olisi päästää, kuin menettää koulutettu mies kokonaan. Siviilityöpaikkaan hakua emme voi kuitenkaan estää. Meikin olemme menettäneet päteviä kaveriteita siviilityömarkkinoille.

Alajärven mukaan opistoupseerien ammattikunta vähenee oletettua nopeampaa tahtia.

Useat Karjalan Lennoston opistoupseerit ovat alkaneet opiskella insinööriksi Poh-

Yliluutnantti Heikki Ollikainen perää ylennyspolitiikkaan tarkennusta.

jois-Savon ammattikorkeakoulussa.

- Osa on jo nyt valmistunut. He haluavat opiskelun kautta turvata ammatillisen ja palkkauksellisen eteenpäin menon, kertoo Alajärvi.

Karjalan Lennostossa on edustettuna viisi eri henkilöstöryhmää ja heillä on yli

kymmenen erilaista työehtosopimusta.

- Väkisinkin sitä joutuu välillä turvautumaan ohjeisiin ja opaskirjoihin, vaikka minulla onkin jo kymmenen vuoden kokemus henkilöstöalan työstä, Alajärvi tunnustaa.

Yliluutnantti Asko Alajärvellä on vankka kokemus hallinnolliselta saralta. Aina silloin tällöin hän tunnustaa joutuvansa turvautumaan ohjekirjojen apuun.

Kehittyvä asevarikko kalakukkokaupungin keskellä

Teksti ja kuvat: Samuli Vahteristo

Työtä tehdään väillä savolaisen huumorin säestämänä. Sotilas- mestari Raimo Hartikainen vaihtaa kuulumiset yliasentaja Kari Heimosen kanssa, joka tarkastaa raskaan kranaatinheittimen ampumakuntoisuutta.

Kuopion Asevarikon asema varikkokentässä vahvistuu puolustusvoimien rationalisointijärjestelyjen yhteydessä. Sen toimintoihin yhdistetään lisälmen Asevarikko.

- Rationalisointisuunnitelmat ovat vielä kesken. Näyttää kuitenkin siltä, että Kuopion Asevarikon henkilöstömäärä tulee kasvamaan nykyisestä 138 työntekijästä noin 180:een. Ymmärrämme sen, että muualta Kuopioon siirtyvien asema koskettaa jokaista henkilökohtaisella tasolla kipeästi. Toisaalta järjestelyt mahdollistavat Kuopion Asevarikon kehittämisen ja sen myötä työpaikkojen säilymisen pitkälle tulevaisuuteen, sanoo varikon hallintopäällikkö kapteeni Ilkka Tirkkonen.

Kuopion Asevarikko sijaitsee lähes kaupungin keskustassa. Lounastauolla nopeajalkaiset ehtivät tarvittaessa käydä torilla haukkaamassa savolaista herkkua, kalakukkoa. Torille on matkaa reilut pari kilometriä. Ilkeät huhut olivat jo rationalisointikeskustelun yhteydessä lopettamassa Kuopion Asevarikkoa. Arveltiin, että varikolla ei ole toimintaedellytyksiä Neulaniemen alueella, jossa se on asuntoalueen, yliopiston ja teknologiakeskuksen saartama.

- Kuopion kaupunki on ilmoittanut, ettei sillä ole tarvetta alueelle. Kaupunki ei muutenkaan halua hankaloittaa varikon toimintaa. Puolustusvoimat on Kuopiossa 7:nneksi suurin ja Kuopion Asevarikko 26:nneksi suurin työnantaja. Kaupunki tekee varmasti kaikkensa pystyäkseen turvaamaan sijoituspaikaltaan maamme vanhimman varikon toiminnan, Tirkkonen arvioi. Kuopion Asevarikon tehtävät keskittyvät pääasiassa jalkaväen tehtävien aseiden järjestelmävastuuseen, jossa aseista huolehditaan koko niiden elinkaaren ajan.

- Vastuullamme ovat käsiaseet: mm. pistoolit, rynnäkkökiväärit, tarkkuuskiväärit, kranaatinheittimet ja singot. Orivedeltä siirtyy meille ilmatorjuntakiväärien järjestelmävastuu. Meillä valmistetaan myös nahka- ja puualan töitä puolustusvoimien tarpeisiin. Tehtäviä lisäävät järjestelmävastuuseen sisältyvät ohjeistus-, valvonta- ja koulutusvelvoite, joka kohdistuu kaikkiin aseita käyttäviin joukko-osastoihin. Varikon yhteydessä on myös myymälä, jossa myydään käytöstä poistettuja varusteita, Tirkkonen kertoo. Turvallisuuden kannalta tärkeimmät toiminnot on sijoitettu luoliin. Tiloja on peruskorjattu ja myös maan päällä olevat rakennukset ovat hyvässä kunnossa. Osa varastoalueesta sijaitsee erillisellä alueella. Työttyväisyys varikon väen keskuudessa on korkea. Sitä lisää var-

masti Kuopion kaupungin ja sen lähiseudun suomat mahdollisuudet laadukkaan elämän toteuttamiseen.

- Meillä on motivoitunut ja rautaisen ammattitaidon omaava henkilöstö sekä kohtuullisen hyvät tilat, joten Kuopion Asevarikolla ovat kaikki edellytykset hoitaa sille annetut tehtävät, Tirkkonen tiivistää.

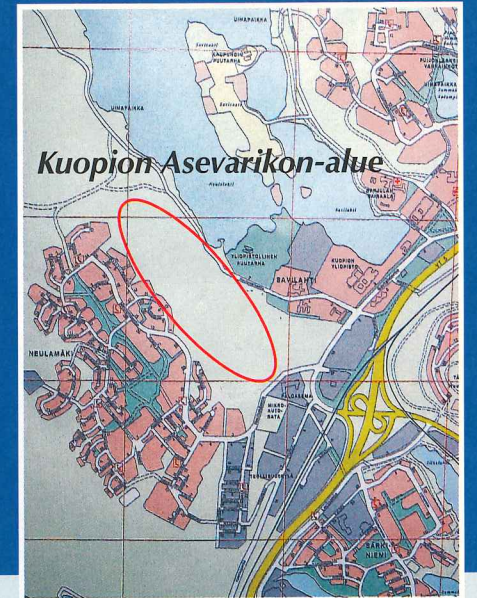
Varikkojen ylemmät vakanssit tulee tuplata

Korkean ammattitaidon säilyttäminen on yksi huolen aiheista. Nykyisellä palkkapolitiikalla on vaikea saada kokenutta väkeä siirtymään joukko-osastoista varikoille.

- Yhteydenottoja on paljon, mutta kun he kuulevat mitä täällä ansaitsee niin kiinnostus loppuu, sanoo varikon komentotoimiston päällikkö, yliluutnantti Vesa Pasanen. Pasanen esittää väitteensä tueksi taulukon, jossa hän vertaa opistoupseerien nippurakenteen vääristymää.

- Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen nipussa olevista opistoupseereista 75 prosentilla on tehtävien OTV-luokitus määritetty kuudenteen tai seitsemänteen luokkaan. Mikä on tehtävien vaatavuustason huomioiden oikein. Se ei näy kuitenkaan palkoissa, sillä Materiaalilaitoksen nipussa on ylempiä palkkaluokkia suhteessa vähemmän kuin muissa viranhoitokiintiöissä. Pasanen mielestä ylempien palkkaluokkien määrä tulee tuplata, jos aiotaan saada varikoille väkeä.

- Emme kadehdi joukoissa palvelevien harjoituslisisistä muodostuvia kokonaispalkkoja. Tiedämme, että kouluttajan työ on rankkaa ja joka euro on varmasti ansaittu. Uskon, että kovan kenttätönn kokeneet olisivat valmiit siirtymään varikoille, jos meillä olisi tarjota parempia vakansseja. Sellaisia, joiden palkalla perhe tulisi toimeen säännöllisen työajan puitteissa, ilman min-

Kuopion Asevarikko toimii aivan keskustan tuntumassa.

Hallintopäällikkö Ilkka Tirkkonen arvioi Kuopion Asevarikon työntekijämäärän kasvavan organisaatiotarkistuksen myötä.

Kertasinko saa Matti Tirkkosen käsissä harjoitusammuksen ampumiseen tarvittavat "sisäkalut".

Varikon puutyöosastolla syntyy monenlaista tuotetta joukkojen käyttöön. Komentotoimiston päällikkö ja työnjohtaja Martti Suihkonen katsastavat raskaan kranaatinheittimistön tasolaatikkoa.

käänlaisia häiritseviä korjauksia. Pasanen sanookin, että säännöllinen työaika on yksi niistä arvoista, joka sai hänet aikoinaan hakeutumaan Jääkäriprikaatista varikolle töihin.

- Työn sisältö on tärkeä, mutta niin on perhekin. Nykyinen työ antaa mahdollisuuden myös vapaa-ajan täysipainoiseen hyödyntämiseen. Ostimme reilu vuosi sitten omakotitalon kaupungin keskustasta, jossa saa harrastaa mm puutarhanhoitoa ja kesällä veneilen paljon Kallavedellä.

Rationalisointi murentanut perusturvallisuutta

Ulkoistaminen ja kumppanuushankkeet ovat esillä puolustusvoimissa ja luonnollisesti myös varikoiden piirissä.

- Selvitystöitä on parhaillaan meneillään. Emme kuitenkaan usko, että aseisiin liittyvää työtä halutaan ulkoistaa. Varikon piirissä lähinnä kyseeseen tulevat kuljetuspalvelut, sanoo Tirkkonen. Henkilöstöpuolella toimiva Pasanen näkee, että rationalisointitoimet ja ulkoistamiseen liittyvä keskustelu ovat repineet rikki yhden rekrytoin-

tivaltin, joka on työn pysyvyys ja sitä kautta tuleva perusturvallisuus.

- Se on arvo joka on ollut monille tärkeä valitessaan puolustusvoimat palvelupaikakseen. Meillä täytyy olla mahdollisuus työn tekemiseen ja siviilielämän yhteen sovittamiseen, vailla jatkuvaa huhumyllyä työpaikan siirrosta tai menettämisestä. Itse uskon varikon säilymiseen Kuopiossa. Toivoisin kuitenkin, että tätä uskoa vahvistettaisiin myös työnantajan taholta. Se lisäisi työn tuottavuutta ja motivaatiota, Pasanen painottaa.

Sotilasmestarit eivät ole harakoita

Sotilasmestari **Raimo Hartikainen** on aloittanut palveluksensa Kainuun Prikkaatissa, jossa kranaatinheittimistö tulivat tuiksi 10 vuoden aikana. Kuopion Asevarikolla hän on työskennellyt vuodesta 1982 lähtien. Hartikaisen vastuulla ovat varikon terveysaseman palvelut ja työterveyteen liittyvät asiat, kiinteistön hoito sekä lukuisa joukko muita osto- ja myyntitoimia. Hartikainen on seurannut pitkään puolustusvoimien ke-

hitystä, joka monessa asiassa on tuonut valtavasti työpainetta suorittajaportaalille. Yhtenä suorituspainetta lisäävänä tekijänä hän näkee esikuntajärjestelmän, jonka kautta tulevien käskyjen, tilastojen tai suoritusten määräajat eivät ole läheskään aina realistisia toteuttaa.

- Käskyjen tulilangan palo aika on käytännön työtä tekeville vähän liian lyhyt. Kentällä jonkin asian suorittaminen vie yllättävän paljon aikaa. Ei joukko-osaston komentajakaan voi sulkeisjärjestyksessä odottaa kovin nopeaa tulosta, jos hän kommentaa prikaatin kolmirivistä riviin, sanoo Hartikainen pilke silmäkulmassa. Hartikainen on viihtynyt varikolla hyvin, mutta toivoo peruspalkkauksen kohennusta.

- Ei se paljon auta, jos lippupäivänä yllennetään luutnantiksi. Harva sotilasmestari haluaa sellaista arvonalennusta. Tai on kiiltävän perään niin kuin harakka. Sotilasmestareilla ja heidän korkealla ammattitaidollaan on vankka historiallinen tausta, jota arvostetaan. Pian kaikki katsovat minua ja ihmettelevät, missä vanha luutnantti on töpännyt, kun on vielä luutnantti, Hartikainen huokaa.

Jaakko Sepponen asentaa tarkkuuskivääriin kiikareita.

Uudet muoviperäiset tarkkuuskiväärit tarkastetaan varikolla ennen joukoille lähettämistä.

Kuopiossa valmistetaan myös erilaisia nahkatöitä.

Taiteellinen sotilas

Teksti ja kuva: Antti Kymäläinen

Taidemaalari, novellisti, metsästäjä, eränkävijä, aikuisopiskelija, yhdistyksen varapuheenjohtaja, perheenisä ja opistoupseeri. Riihimäkeläisellä yliluutnantti Pekka Poutiaisella riittää virtaa moneen rooliin. Hänen maalauksensa Romulus ja Remulus oli esillä Tarunomainen metsästys -näyttelyssä Suomen Metsästysmuseossa.

Yliluutnantti Pekka Poutiainen huolehtii päätyönään Sähköteknillisen koulun yleis- ja henkilöstöhallinnon tehtävistä sekä liikuntakasvatuspupseerin velvoitteista.

Puolustusvoimien ulkopuolella hän on hankkinut meriitit taidemaalarina. Mikä miestä taiteen tekemisessä kiehtoo?

- Maalaus merkitsee minulle erinomaista vastapainoa sotilaan ammatille, perustelee Poutiainen harrastustaan, jolle hän omistautuu kahtena tai kolmena iltana viikossa.

Kunnianhimoisen taideharrastuksen ohella Poutiaisella on myös ammatillisia tavoitteita. Hän on opiskellut Hämeen Ammattikorkeakoulussa pedagogiikkaa ja suorittaa parhaillaan Maanpuolustuskorkeakoulussa opistoupseerin suppeita opintokokonaisuuksia.

Työn ja taideharrastuksen lisäksi Poutiaisella on riittänyt kiinnostusta myös ammattiyhdistystoimintaan. Hän toimii Riihimäen Päälysteydyshdistyksen varapuheenjohtajana.

Poutiainen kotijoukkoihin kuuluu vaimo ja kolme myös taideharrastuksiin suuntautunutta tyttäretä; yksi soittaa, toinen piirtää ja kolmas kirjoittaa. Maalauksen ohella Pekka Poutiainen on itsekin harrastanut novellien kirjoittamista.

Tarunomainen metsästys

Aktiivisen maalauksen Pekka Poutiainen aloitti 1980-luvun lopulla. Taitoaan hän on kehittänyt Riihimäen Kansalaisopiston kuvataidepiireissä ja Hyvinkään taidekoulussa.

Hänen viimeisin näyttelynsä oli esillä Suomen Metsästysmuseossa Riihimäellä 7.3. - 14.4. 'Tarunomainen metsästys' -nimisessä näyttelyssä oli esillä lähes 30 teosta, joissa Poutiainen kuvasi metsästyksen lisäksi sotaa ja rakkautta.

Eränkävijä ja metsästäjä harrastavalle Poutiaiselle aihepiiri oli läheinen. Realismin sijasta hän oli kuitenkin etsinyt taulujen aiheet antiikin mytologiasta ja suomalaisista tarustoista. Taiteilijana Poutiainen ei ole ankkuroitunut vain yhteen tyylilajiin vaan hän kokeilee mielellään eri tyyliä. Näyttelyn teokset edustivat kubistisia, ekspressionistisia ja naivistisia tyyliä.

Ennen Tarunomainen metsästys -näyttelyä Pekka Poutiaisella on ollut kolme yksityisnäyttelyä Riihimäellä ja yksi Varkauden taidemuseossa. Näiden lisäksi hän on ollut mukana Riihimäen kuvataiteilijoiden ja Hyvinkään taidekoulun yhteisnäyttelyissä.

Maavoimat ensi kertaa Pohjoismaiden ulkopuolella

Suomalaiset tulivat toimeen omin eväin

Teksti ja kuvat: Matti Vihurila

Suomi osallistui Puolassa helmi-maaliskuun vaihteessa järjestettyyn Strong Resolve -kriisinhallintaharjoitukseen. Kyseessä oli Naton kaikkien aikojen suurin harjoitus, johon osallistui noin 40 000 henkeä 26 eri maasta. Suomesta mukana joukkoja maaja ilmavoimista. Pääosan noin 300-henkisestä maavoimajoukosta muodostivat Porin Prikaatissa kansainvälisessä valmiusjoukkokoulutuksessa olevat varusmiehet. Maavoimat osallistui ensimmäistä kertaa Pohjoismaiden ulkopuolella pidettävään harjoitukseen.

Suomalainen jääkäripataljoona kuului osana itävältäläiseen prikaatiin. Kantahenkilökuntaa oli mukana nelisenkymmentä, joista opistouseereja 13. Porin Prikaatissa palveleva luutnantti **Aki Aaltonen** toimi harjoituksessa huoltojoukkueen johtajana ja vastasi mm. suomalaisten muonittamisesta.

- Lähes kolme viikkoa kestäneen harjoituksen elintarvikkeet tuotiin kahdessa kylmäkontissa ja yhdessä pakastekontissa Suomesta. Ainoastaan sämpylät ja pulloitettu vesi hankittiin Puolasta, Aaltonen mainitsee.

Suomalaisten elintarvikkeiden vienti Puolaan vaati melkoisen valmistelutyön ja paperisodan.

- Kaikkien elintarvikkeiden kappale- ja kilomäärät piti olla tarkasti ylhäällä. Eläinlääkäri tarkasti materiaalin, ja al-lekirjoitti englanninkielisen tarkastustodis-

Suomalaiset ja puolalaiset sotilaat rauhoittelevat harjoitukseen kuuluvaa rähinöintiryhmää.

Puolassa ammattisotilaalla saa olla viikset. Päällikkö ja väepeli komppanian toimistossa.

Lavastettu miinaonnettomuus.

tuksen. Suomalaista nauttimaa ei Puolaan saanut viedä, valmisteluihin osallistunut ravitsemistyönjohtaja **Pirjo Pellonperä** kertoo.

Aaltonen muonitti suomalaiset kahden kenttäkeittimen voimin. Ateriat olivat pääosin keitto- ja pataruokia. Suomalaisten ruokailutottumukset aiheuttivat hienoista kummastusta puolalaisissa yhteyspuseereissa. He olivat tottuneet meikäläistä huomattavasti tukevampaan aamupalaan, joten kahvi, mehu ja sämpylä tuntui heistä liian kevyeltä. Ihmetystä aiheutti myös se, että kaikki suomalaiset söivät samaa ruokaa. Puolalaispuseerit olivat tottuneet heille vasta vasten valmistettuihin aterioihin, jotka erityiset sotilaspalvelijat tarjoilevat pöytiin.

Puolaisen komppanian arkea

Harjoituksen aikana minulla oli tilaisuus tutustua puolalaisen komppanian arkeen. Kohteena oli suomalaisten harjoitusalueen läheisyydessä sijainneen varuskunnan Tekninen huoltokomppania. Sen kokoonpanoon kuului mm. palokunta, jossa osa varusmiehistä työskenteli. Yksikön väepelin toimistosta oli turha haeskella Varttikonetta tai muutakaan tietokonetta. Käytävillä ja majoitustiloihin sijoitetut öljyläydöt puolestaan kielivät ajoittaisista sähkökatkoksista. Muhkeaviiksinen 42-vuotias kersantti kertoi teen juonin lomassa varusmiesten päivärutiineista.

- Herätys on klo 6.00, minkä jälkeen vuorossa on aamuliikuntaa. Sitten nautitaan tukeva aamupala. Palvelus alkaa käskynjoon jälkeen noin klo 8.00 ja jatkuu klo 14.00:ään, minkä jälkeen nautitaan lounas. Siivousta on klo 16.00 - 18.00, ja sitten on vapaata, paitsi osalla, joka edelleen siivoaa, "komppanian äiti" kertoi.

Puolalainen ammattisotilas voi siirtyä eläkkeelle aikaisintaan 14 palvelusvuoden jälkeen. Eläkkeen määrä on tällöin 40 prosenttia palkasta. Täyteen 70 prosentin eläkkeeseen on oikeutettu 29 palvelusvuoden jälkeen.

Vesi virtaa Kabulin kansainvälisellä lentokentällä

Teksti: Majuri Petteri Kurkinen

Kuvat: Yli luutnantti Keijo Keskinen

Sodan runtelemalla Kabulin kansainvälisellä lentokentällä on ollut ongelmana vedensaanti. Kentän omat pumppuaset, ja niissä olleet vesipumput ovat varastettu tai ohittaneet elinkaarensa pään jo aikaa sitten. Afganistaniin sijoitetun Suomen osaston yksi CIMIC-ryhmistä päätti tehdä asiaan muutoksen – nyt vesi virtaa Kabulissa.

Suomen osasto Afganistanissa aloitti toimintansa kaikkialla Kabulin alueella helmikuun ensimmäisten viikkojen aikana. Osastoon kuuluvilla kuudella eri CIMIC-ryhmällä on vastuullaan erikseen määritetyt kaupungin osat. Ryhmät työskentelevät päivittäin tiiviissä yhteistyössä paikallisen hallinnon edustajien kanssa.

1. CIMIC-ryhmän vastuualueeseen kuuluu muun muassa Kabulin kansainvälinen lentokenttä. Lentokentän alueelle on sijoitettu myös joitain ISAF- rauhanturvajoukkoon kuuluvia osastoja, kuten esimerkiksi Ranskalainen pataljoona. Ranskalaisten kautta kantautui Suomen osaston tietoon lentokentän ongelmallinen vesitilanne. Suomen kontingentin komentajan everstiluutnantti **Mauri Koskelan** päätöksellä 1. CIMIC-ryhmä aloitti vesiongelman osalta määrätietoisesti selvitystyön.

Ryhmänjohtajana toimiva yli luutnantti **Vesa Kääriäinen** onnistuikin menestyksekkäästi kokoamaan lentokentän johtajan, lentokentällä toimivan paikallisen

teknisen henkilöstön, ranskalaiset ISAF-sotilaat ja suomalaisen CIMIC-ryhmän keskustelevaan havaitusta ongelmasta. Saman aikaisesti Suomen osaston johto selvitti eri rahoitusmahdollisuuksia projektin toteuttamiselle. Projektin kruunuksi muodostui 31.3.2002 hetki, jolloin everstiluutnantti **Mauri Koskela** yhdessä Kabulin kansainvälisen lentokentän johtajan **Haji Ghulam Ali Timarin** kanssa painoi pumppuhuoneeseen sijoitetussa valvontataulussa olevaa pientä mustaa nappia. Jo hetken kuluttua kirkas ja raikkaan kylmä pohjavesi alkoi pulppuamaan ylös maan uumenista. Uusittu pumppujärjestelmä mahdollistaa myös lähimpien kylien veden saannin turvaamisen kesän kuivimmillakin hetkillä. Toteutettua projektia voidaan pitää hyvänä esimerkkinä suomalaisten CIMIC-toiminnan perimmäisestä luonteesta. Toiminnan tarkoituksena on tukea paikallista yhteiskuntaa sen pyrkimyksissä palauttaa yhteiskunta jälleen toimivaksi kokonaisuudeksi. CIMIC-toiminnan keinoin voidaan osoittaa paikalliselle väestölle eri ryhmien välisen yhteistoiminnan tuloksellisuus.

Koirat ja miehet ottivat mittaa toisistaan

Voittajan on helppo paistatella

Teksti ja kuvat: Samuli Vahteristo
Päällystölehti/Kontiolahti

Kolmannen kerran pidetyt Virkakoirien taitomestaruus-SM-kilpailut käytiin Kontiolahdella. Loistavat olosuhteet siivittivät koiria ja hiihtäjiä hurjaan menoon.

- Sotakoiralla on muita enemmän tehtäviä kuin kilpailu, ja virassa tarvittavaan työhön perehdytään koko tarmolla. Kilpailut ovat sosiaalinen tapahtuma, jossa koirat viihdyvät ja ohjaajat vaihtavat tietotaitoa.

Harrastusluokan niminsä vienyt luutnantti **Elja Kivikoski** hymyili voittonsa jälkeen maaliskuisen auringon kanssa kilpaa. Hän ei säästellyt sanojaan ja taputuksiaan kehuessaan dobermanniurossa **Jegnoa**, jonka kanssa hän oli taitanut juuri kovavauhtisen 5 kilometrin hiihtomatkan.

- Koira nauttii kun se saa juosta, vaikka se nyt on vähän kieli pitkällään, Kivikoski tuumii.

Miehen sanoihin on uskomista, sillä Kivikoski ammattitaito on peräisin Eläinlääkintäkeskuksesta Niinisalosta.

- Vastaan yhdessä eläinlääkärin kanssa kaikkien puolustusvoimien sotakoirien terveydenhoidosta. Minulla on sotilaskoulutuksen lisäksi pieneläinlääkintä tutkinto

siviilissä. Avustan eläinlääkäriä leikkauksissa ja teen pieniä hoitotoimenpiteitä itsenäisesti. Tärkeää osa työtani on koirien sotavarustuksen kehittäminen. Suunnittelin mm. Kosovossa oleville koirille sirpale- ja luotisuojaliivit sekä tassujen viiltosuojat, Kivikoski kertoo.

Puolustusvoimilla on tällä hetkellä koiria 183 ja Rajavartiolaikoksella 210. Koirien määrä tulee vielä jonkin verran kasvamaan. Kolmantena ryhmänä kisoihin osallistuvilla poliiseilla on käytössään yli 200 koiraa. Kilpailupäiviä pidetäänkin urheilullisten tavoitteiden lisäksi eri viranomais- ja sotakoirien koiratoiminta-alan asiantuntijoiden kohtaamisena. Kilpailijoiden määrä on ensimmäisestä vuodesta kaksinkertaistunut. Mukana oli lähes 80 koiraa ohjastajineen.

Jokaisella virkakoiralla on tehtävänsä

Jegno eli lempinimeltään Anssi-koira hääräsi Kivikosken kanssa eläinlääkintäkeskukseen päivät ja vapaa-ajan se on perheen lemmikki. Hän korostaa, että koiria ei kouluteta pelkästään kilpailua varten.

- Jokaisella koiralla on oma koulutettu tehtävä. Esimerkiksi Anssi on koulutettu vartiokoiraksi. Toisaalta se on sotakoira, jonka kautta itse opin, mitä koiran koulutus ohjaajaltaan vaatii, kun isäntä ja koulutettava ovat yhdessä 24 tuntia vuorokaudessa.

Vaikka kilpailu on rajua, niin koirille liikkuminen on luontaista. Koiran harjoittaminen kilpailuun tapahtuu työn ohella.

Loppusuoralla kurotaan tarvittaessa vielä ne voittoon tarvittavat sekunnit. Tällä kertaa luutnantti Elja Kivikoski ja dobermanniurossa Anssi olivat pehmitäneet kansakilpailijansa jo matkan varrella. Maalissa oli helppo hymyillä.

Kosovossa koirillakin on omat suojaraharusteet

Teksti ja kuvat: Asko Tanhuanpää.
Kirjoittaja työskentelee Kosovossa Kesken Monikansallisen Prikaatin tiedotuspäällikönä

Saksanpaimenkoirauros Leri ei tee eleitäkään vastustaakseen kouluttajaansa **Jarmo Pesua**, joka sitoo suojaraharusteitaan erikoisvalmisteisiksi suojaraharusteiksi. Ilmeisesti viisas koira tietää kokemuksesta, että kysymys on sen omasta edusta. Leri ja Pesu palvelevat rauhanturvatehtävissä Kosovossa, missä paikallisilla on varsinkin mielenosoituksissa tapana heitellä pulloja rikki lähestyvän koiran eteen.

- Pari kuukautta sitten Leri oli juuri muutaman viikon sairaalomalla telottuaan tassunsa sirpaleisiin, Jarmo Pesu selvittää.

- Tassusuojien pohjissa on kevlaria, joka estää tehokkaasti terävien esineiden haavojen syntymisen, kesäkuussa 2001 voittoa vaivannut Pesu jatkaa.

Niinisalosta on peräisin myös Lerin päälle puettu kolmen kilon painoinen suojaraharuste, joka suojaa kantajaansa niin lyönneiltä kuin sirpaleiltakin. Liivissä on erityinen vahvike koiran aran selkärangan kohdalla. Koiratoiminta aloitettiin Kosovon suomalaispataljoonassa kesällä 1999 Hel-

singin Ilmatorjuntarykmentissä toimineen väepäällikön **Jussi Leinon** toimesta. Alkuun koirat ja kouluttajat olivat osa eod-ryhmää, kunnes erityinen koiraryhmä perustettiin syksyllä 2000 grf-joukkueen alaisuuteen.

- Parhaimmillaan täällä on ollut samaan aikaan kahdeksan miestä ja yhdeksän koiraa, kotimaassa Karjalan Prikaatissa työskentelevä Jarmo Pesu tietää. Tällä hetkellä koiraryhmän kokonaisvahvuus on neljä miestä ja kolme koiraa. Miehistä kaikki ovat Pesun tavoin puolustusvoimien palveluksessa ja tittelikin on kaikilla sama eli sotilasammattihenkilö.

- Niinisalo tuli onneksi hiukan palkkakysymyksissä meitä vastaan. Ilman sitä kädenojennusta tänne olisikin ollut aika vaikea löytää uusia miehiä ja koiria, Pesu miettii. Kosovon koiramiehistä **Tapio Koivisto** ja **Pasi Ahlroth** saapuivat Balkanille huhtikuussa ja alueella jo puoli vuotta palvellut **Jussi Virkki** siirrettiin samaan aikaan koiraryhmään grf-joukkueesta. Kolmikosta Koivisto työskentelee kotimaassa Merivoimien varikolla Kemiössä, Ahlroth

Koirakouluttaja
Jarmo Pesu ja
suojaraharusteihin
puettu Leri.

Satakunnan Lennostossa ja Virkki Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä.

- Kaikki kolme koiraa ovat koulutettu aseiden ja räjähdysainesten etsintään, Pesu korostaa. Erikoiskoulutuksen koirat koulutettiin viikon teppo-koirakurssilla (terroripommi). Kaikkiaan ko. kurssille on osallistunut viitisentoista koiraa.

- Etsinnöissä suomalaiset koirat ovat onnistuneet erittäin hyvin, Jarmo Pesu kehaisee. Koiria myös harjoitetaan etsintöihin säännöllisesti maastoon tarkoituksella kätettyä materiaalia hyödyntäen. Lisäksi käytössä on erityinen etsintähyrrä ja purkkirata, joiden avulla koirille pystytään opettamaan erilaisten aineiden hajuja.

- Koirille riittää täällä töitä pitkään, sillä niin aseita kuin ammuksiakin on kätkeissä vielä runsaasti, Pesu tietää. Koiria käytetään välillä myös peloteuhkana, mutta varsinaisena voimankäyttövälineenä koirat eivät ole viimeisen vuoden aikana enää esiintyneet.

Heitä arkihuolet – nauti Kolin kesästä

Teksti ja kuvat: Samuli Vahteristo

Pohjois-Karjalaan suuntaavaan kannattaa tilata kesäesite Karelia Expert matkailupalvelusta puh. (013) 267 5223 tai surfailla www.sivuilla.com. Kareliaexpert.com, josta löytyy parhaat vinkit kesän rentoihin ja nähtävyyksiin.

Löydä puhdas Pohjois-Karjalan luonto, virkistävät vedet, perinnerikkaat kaupungit ja viehättävät maalaiskylät. Kohtaa iloinen karjalaiskulttuuri, aidosti vieraanvaraiset emännät ja isännät, runsautta notkuvat pitopöydät. Seikkaile, samoile, vaella, koe koskien kuohut, leirinuotion tuli, tuuletu laulun ja soiton suurissa juhlissa tai heitä arkihuolet ja lekottele Päällystöliiton luksusmökissä Käränkälammien rannalla.

Kolin kansallismaisema ja Pohjois-Karjala odottavat lomailijaa, ja alueen matkailuyrittäjät tarjoavat parastaan. Äskettäin julkaistussa Pohjois-Karjalan kesäoppaassa on esitelty lukematon määrä upeita lomakohteita, josta jokainen voi bongata itselleen sopivat. Pysyvän retken tukikohdan muodostaa luonnollisesti edullinen liiton mökki, joista toiseen voit ottaa mukaan myös perheen lemmikkieläimen.

Kevätkoskien myllerryksessä

Kirjoittaja poimisi toukokuun tarjonnasta seikkailua, kulttuuria, eksotiikkaa ja paljon muuta. Pohjois-Karjalassa oli talvella ennätysmäärä lunta, joten vapaana virtaavien koskien kuohut saavat tänä keväänä sydämen pamppailemaan jännityksestä. Yksi Ruunaan koskireitin nautinnosta on sen pituus, sillä kumi- tai perinteisellä puuveneellä seitsemän kosken lasku kestää neljä tuntia ja taivalta taitetaan noin 30 kilometriä. Aika ei käy pitkäksi, pikemmin päinvastoin. Välillä reitin varrella ran-

taudutaan ja nautitaan karjalainen erälounas, jossa tarjolla on suussa sulavia perinneherkuja. Retki lohkaisee kukkarosta noin 35 euroa, mutta nautinto on vähintäänkin sen arvoisen.

Koskiseikkailun jälkeen on kulttuurianos paikallaan. Seudun lukuisissa pienissä kesäteattereissa löytyy jokaiselle viikolle jotakin. Kun vielä näyttelijöinä ovat "Simpauttajan" kaltaiset luonnonlahjakkuudet niin nautinto on taattu. Toukokuun valinta osuu Tikkalan seurojentalon teatteriesitykseen, jossa "Vihtorin vallankaappaus" kuttua varmasti sopivasti nauruhermoja.

Lekottelupäivän jälkeen kaupunkikiertoon pitää sisällään antikvariaattien lisäksi Joensuun yliopiston kasvitieteellisen puutarhan, jossa on 1 000 eksoottista kasvilajia sekä pysyvä trooppisten perhosten näyttely.

Se suuri pääsi jälleen karkuun

Alkusuvun nautinnoista paras taitaa olla istahtaminen pehmeiden löylyjen jälkeen mökin kuistilla, jota ympäröi vastapuhjennei-

den koivunlehtien tuoksu. Edessäsi kimaltelee Käränkälampi ja jostain kauempaa käki säestää hetkeä, jossa kaikki on kohdallaan.

Maaginen voima ohjaa käden viehelaatikolle. On lupa haaveilla isoista vonkaleista, sillä huomenna olisi aika toteuttaa yksi pitkäaikainen haave kalastusretkestä Lieksajoella.

Jos kanootti ei olisi kaatunut niin olisin saanut sen elämäni suurimman vonkaleen. Ukko-Kolin näköalaravintolassa on aikaa kerrata kalakaverien kanssa edellisen päivän tapahtumat. Tapahtumien kulusta auttaa tuntuvasti edessä oleva lautanen, jossa on korvasienikastikkeella höystettyä nautan sisäfilettä. Kun vielä nostaa huulille lasista huerteisesta kyytipokkaa niin elämä on auvoista. Tunnelmaa nostattaa Pielisen näkymä, joka on kuin Edelfeltin maalaus. Tämä taulu kuitenkin elää jatkuvasti kesätuulen leikkiessä sen pinnalla muodostaen alati muuttuvan luonnon taide-elämyksen.

Aterian jälkeen on aika palata maan pinnalla ja poiketa hotellin kanssa samalla tasanteella sijaitsevassa Metsähallituksen Luontokeskuksessa, jossa riittää katsottavaa ja ihmeteltävää koko perheelle.

Kaijan kammarilta vuokratut polkupyörät ovat kovilla jyrkillä alamäkiosuuksilla ja hirvittäisi varmasti Kimi Räikköstäkin. On aika palata Käränkälammelle, sillä huomenna on edessä kaupunkikiertoon Joensuussa ja kesäteatteri Värtsilässä. Esitettävän teatterikappaleen nimi "Intohimoinen jalkapallomies" kertoo jo jotain tulevasta. Luulen löytäväni illan jalkapallomiehestä jotakin itsestäni, sillä jotakin täysillä tekevä unohtaa kaiken muun inhimillisen ympäriltään ja uppoutuu sokeana oman harastuksensa pauloihin niin fakkiutuneena, että sivullisen silmin katsottuna tilanne on vähintäänkin naurettava.

Oikealla lomareissulla kaikki on vieläkin tapahtumarikkaampaa - katsotaan ja palataan asiaan ensi kuussa...

Vaihda vapaalle

Päällystöliiton lomakohteissa on vielä vapaata

MARKOVILLA

huoneistot
viikko 20 (11.-18.5.) 2, 3, 4 ja 5
viikko 21 (18.-25.5.) 3, 4 ja 5
viikko 23 (1.-8.6.) 1, 2, 3 ja 5
viikko 24 (8.-15.6.) 1, 2, 3, 4 ja 5
viikko 25 (15.-22.6.) 1, 2, 4 ja 5
viikko 26 (22.-25.6.) 4

KOLI

Pikku-Kontio (H1), Iso-Otso (G2)
viikko 20 (12.-17.7.) (H1)
(12.-19.5.)
viikko 21 (19.-26.5.) (H1) ja (G2)
viikko 22 (28.5.-2.6.) (H1)
viikko 23 (2.-9.6.) (H1) ja (G2)
viikko 24 (9.-16.6.) (H1) ja (G2)

VIERUMÄKI

viikko 21 (23.-24.5.) B 108
viikko 22 (26.-31.5.) B 108
viikko 23 (2.-3.6.) (6.-7.6.) A 108
(2.-7.6.) B 108
viikko 25 (14.-19.6.) B 108

HELSINKI

Runeberginkadun ja Töölöntullinkadun asunto on varattuna kaikkina viikonloppuina toukokuusta elokuuhun.

Kesän varaustilanne näkyy www.sivuilla.com: paallystoliitto.fi

Huom! Elokuun alusta alkaen kaikissa kohteissa on vielä jonkin verran vapaata.

"Rastiketut" kohtaavat Niinisalossa

Päällystöliiton suunnistusmestaruuskilpailut järjestetään 12.-13.8. Niinisalossa.

Ilmoittautumiset yhdistyksittäin viimeistään 02.08. mennessä Ejl:llä tai osoitteella: Pauli Perälä, TykPr, PL 5, 38841 Niinisalo. Ilmoita myös EMIT-korttien numerot.

Osanottomaksut on maksettava Niininsalon Päällystöyhdistyksen tilille Sampo 800013-79124713. Maksut ovat henkilökohtaisissa sarjoissa 8 euroa/kilpailija ja viestijoukkueelta 12 euroa. Kilpailijoille varataan kasarmimajoitus. Majoitus- ja ruokailuvahvuudet hoidettava ilmoittautumiseen liittyen.

Tiedustelut: Ilari Köykkä (02)18162234 tai Pertti Manninen (02)18162540

Valkealasta löytyy tontteja mahtavilta paikoilta! 1,68-4,20 €/m² - KYSY!

Päällystölehti

Seuraavassa numerossa:

- Kevään edustajakokouksen päätökset
- Pioneerileiri Pahkajärvellä
- Rakennemuutoksen jatkotoimia seurataan
- Euromil-kokous Sevillassa

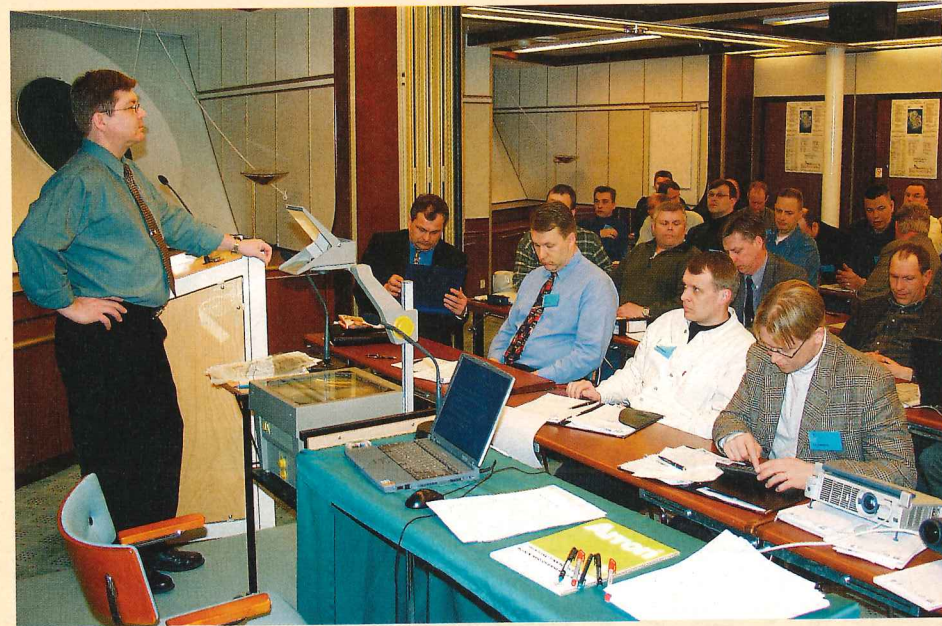
LISÄTIETOJA

Valkealan kunta

Kaavoitus ja maankäyttö
Kustaa III tie 10, 45370 Valkeala
puh. (05) 863 292

Förhandlingsdagar med sikte på vårens representantmöte;

Samuli Vahteristo

De centrala frågorna var följande in komstpölitiska avtal och vårens representantmöte. Närvarande var lokalföreningars ordförande, förbundsstyrelsen samt försvarsgrenarnas och -områdenas förtroende-män.

Ordförande **Harri Sirén** utredde Valpas-lösningen 1.1.2002 samt justeringsmåns lönepåslag.

- Medlemmar bör minnas, att förbundets arbete baserar sig på representantmötes riktlinjer. Alla som är med i intressebevakningsarbetet bör följa dessa. Nu uppnåddes ett länge eftersträvat mål då den lägsta löneklass man går i pension från i grundtjänst är minst A17.

Sirén dementerade också påståendet, att medlemmar med gammal eller ny utbildning skulle behandlas olika.

- I de kommande förhandlingarna strävar vi till att förbättra ställningen för dem som gått fortsättningskursen. Det bör vara en helhetslösning som omfattar även kommande kurser.

Helhetslösning eller avtal förbundsvis?

Inkommande höst förs tjänsteavtalsförhandlingar. Dessa väntas bli svårare än tidigare. Ur löntagarsynpunkt är den centrala frågan om ett inkomstpölitiskt avtal fattas eller blir lösningen avtal förbundsvis. Frågan diskuterades och en provröstning gav för handen, att majoriteten var för en helhetslösning. De centrala frågorna för Befälsförbundets medlemmar är följande:

inkomstpölitisk helhetslösning eller inte, löneförhöjningsnivån, lönekorrigeringsma: euro, %, euro + %, lönekorrigeringsma: inbördes förhållande: allmän förhöjning/ förbundsdel/A-tabellen vs. justeringsmån, låglöne- och jämlikhetsdelen, arbetstidens förkortande, arbetslivets kvalitativa mål, föreningarnas propositioner och förbundsfrågan.

Förbundsfrågan

Förbundsfrågan med alternativ diskuteras. Man behandlade även de Befälsförbundet och Upseriiliitto tillsatta arbetsgruppernas preliminära utredning om möjligheterna att finna en gemensam grund för arbetet. Utredningen utvisade att det inte finns stora skillnader i intressebevakningsarbetet. Båda förbunden utreder frågor rörande ibruktagandet av det nya lönesystemet. Man granskar bedömningsystem och analyser samt lönesumman. Övriga frågor är tjänster, befattningar, militärgrader och lön. Alternativet till att sammanslå förbunden är att förbunden förblir självständiga. Styrningen skulle då ske genom en takorganisation. Förbundens ekonomi är i ordning. Också vissa detaljer har diskuterats. Enligt Sirén är den centrala frågan i ärendet det, om intressebevakningen effektivteras. Representantmötet återkommer till frågan.

Höstens förhandlingar väntas bli svåra;

Samuli Vahteristo

På Befälsförbundets fartygsseminarium tog man också upp Huvudstabens och Befälsförbundets olika syn på räknande av arbetstid, sjötillägg och befodringsfrågor. Sjötillägget och antecknandet av arbetstiden är orsaken till de största menings-skiljaktigheterna under förhandlingarna.

Enligt Befälsförbundet borde arbetstiden som räknas på krigsövningar och sjötjänst ökas till att motsvarara utförd arbetstid. Vilotiden under krigsövningar och sjötjänst blir ofta kort. De nuvarande grunderna för noterandet av arbetstid är inte rättvist. Sjötjänstens snedvridning märks då fartyget deltar i en krigsövning i vilken trupper från andra försvarsgrenar deltar. Ersättningen för sjötjänst är mindre än ersättningen för krigsövningar.

Försvarsmaktens personalchef, generalmajor **Esa Tarvainen** lovade att arbetsgivaren sätter sig in i frågan om ersättningen för sjötjänst. Detta såframt förbundet ger efter på kraven om ökad arbetstid under sjötjänst och krigsövningar.

- Vi söker lösa frågan innan seglatsperioden börjar i maj. De rör sig om en arbetsgivarlösning som betalas av finansministeriet. För kraven förbunden ställer under avtalsförhandlingarna kommer vi att erbjuda en helhetslösning. Till denna skulle ersättningen för sjötjänst kopplas säger Tarvainen.

Befälsförbundets mål ställs upp under vårens representantmöte. Många av åhörarna tog för givet, att det sitter hårt åt. Medlemsföreningarna ger inte lätt upp kraven på ökad räknad arbetstid. Å andra sidan tyckte man, att Tarvainens erbjudande om ersättningen för sjötjänst var ett handslag och en öppning för att skapa en bra för-handlingsatmosfär.

Tid för att fatta avtal om det nya lönesystemet;

Mika Oranen

Utvecklandet av det nya lönesystemet (NLS) började i slutet på 80-talet. I början på 90-talet jämförde man olika system. Till institutofficerernas bedömnings-system valdes OTV. I slutet på 90-talet utvecklades OTV-systemets användbarhet. Inom truppförbanden påbörjades beskrivningen av de olika befattningarna med tillhörande bedömning av befattningarnas krav. Samtidigt skapades ett system för bedömandet av den personliga prestationen. För tillfället är utvecklingsarbetet slutfört. Förhandlingarna om det NLS startade i slutet på 90-talet. Nu

är det tid att fatta avtal.

Det NLS jämlikhet och rättvishet har ifrågasatts.

Är nuläget problemfritt?

Hur är läget nu? Är allt som det skall – jämlikt och rättvist? Svaret är nekande. Allt är inte i sin ordning. Vad går alltså mot det sämre? Det gällande systemets problem noteras eller erkänns inte.

Bombsäker fullkomlighet

Pardias ordförande **Matti Krats** har pratat

om en bombsäker fullkomlighet som ett hinder för ett avtal. Det är lätt att instämma. NLS ändrar på grunderna för utbetalning av lönen. Det uppvisar min befattnings verkliga krav, mitt kunnande och, det värsta av allt, bägge inverkar på lörens storlek. Detaljer, även små sådana, anses vara hinder för ett avtal.

Det är förstäligen, att förändringar förorsakar motstånd. Förändringar kan motarbetas principiellt eller i konstruktiv anda. I det senare fallet kräver man att förändringen motiveras, tillräckliga säkerheter ställs samt det finns ett löfte om det bättre. Man borde konkret kunna säga varje institutofficer hur mycket lön var och en får på den och den OTV-nivån.

Avtalsgörare belönas

Statsarbetsgivarens nuvarande lönepolitik är baserat enbart på NLS. De satsar inte på A-lönetabellen. Statens arbetsmarknadschef har konstaterat att risktagarna belönas. De nya lönesystemsavtalen har fört med sig cirka 6 – 8 procent lönemässig utdelningmån inom avtalet. Enligt undersökningar är löneutvecklingen för de inom NLS bättre än för de inom gamla lönesystem. Att fatta avtal kräver mod att ta kontrollerade risker. Det kräver självförtroende och tillit till eget kunnande. Det kräver beslut för framtiden.

Gränsbevakningens lönesystemtest i medvind;

Samuli Vahteristo

Under förhandlingsdagarna gjorde biträdande chefen för Gränsbevakningsväsendets personalavdelning, kommandör **Isto Mattila** en översikt om personalbokslutet. Utvecklingen inom Gränsbevakningen anses vara bra. I fortsättningen behövs enligt Mattila en förändring av förvaltningskulturen.

- Tyngpunkten måste överflyttas alltmer från förvaltning till det praktiska gränsbevakningsarbetet. Personalbokslutet utvisar även behovet av att fästa större uppmärksamhet på faktorn som förbättrar trivseln i arbetet.

Som bäst testas ett lönesystem baserat på Gränsbevakningens bedömningar av arbetets kravnivåer. Förväntningarna på det nya lönesystemet är positiva hos både arbetsgivare och -tagare.

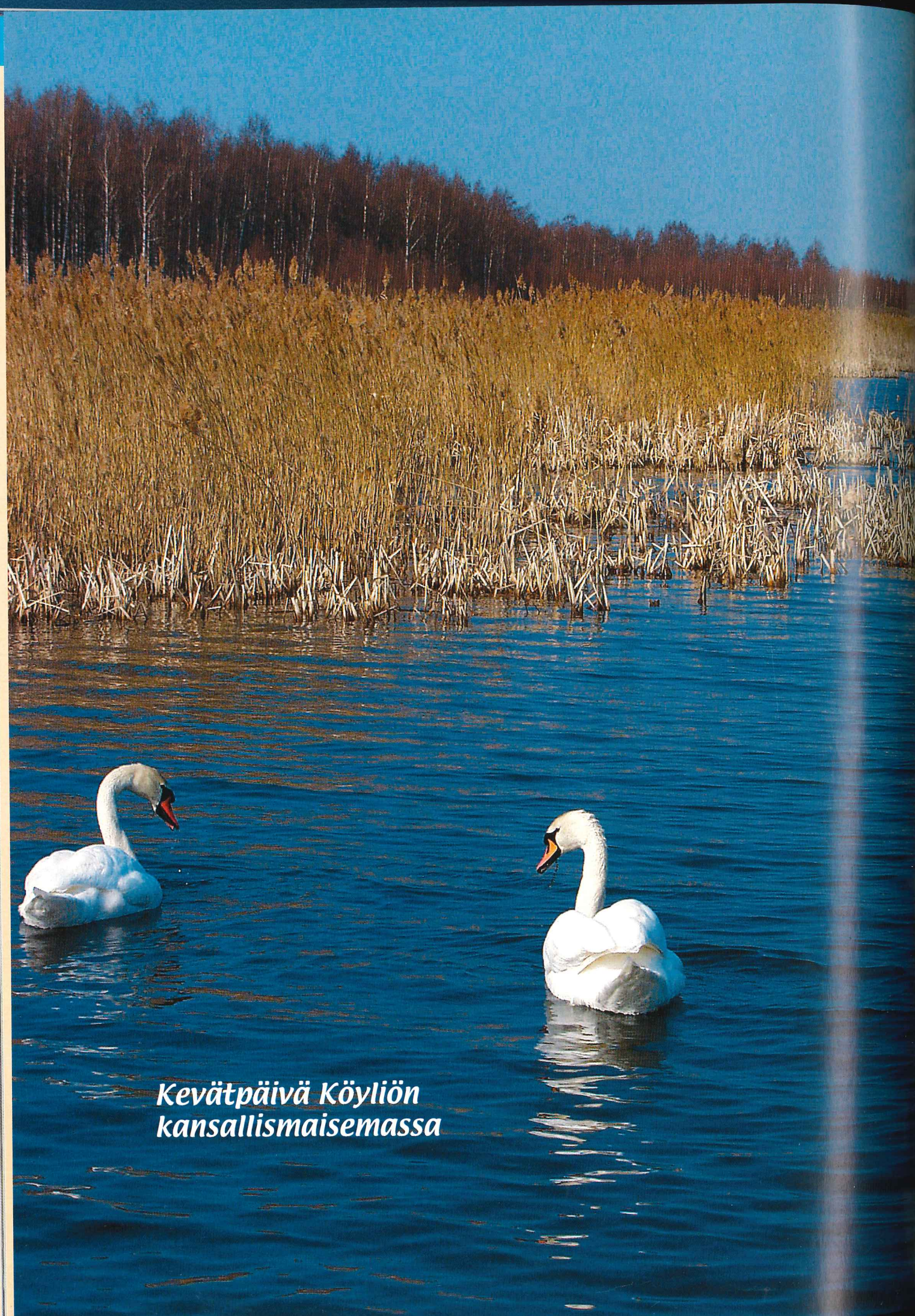
Gränsbevakningens huvudförtroende-man **Antti Kuivalainen** tror att arbetet blir klart nästa år.

- Det verkar som om förnyandet av lönesystemet, som fortgår i gott samförstånd, blir klart inom utsatt tid. Vi har förväntar oss att det är ett långt steg mot en rättvisare avlöning säger Kuivalainen.

Försvarsmaktens personalstruktur;

Samuli Vahteristo

Halften av den avlönade personalen byts ut till och år 2012. Försvarsmakten har dragit upp riktlinjerna för sin personalstrategi intill år 2012. Planen som publicerades i februari omfattar bedömningen av utgångspunkten för personalstrategin. Där betonas Försvarsmaktens förnyings- och utvecklingsbehov, som beror på förändringar inom verksamhetsomgivningen. Dessa återspeglas oundvikligen på personalen.

*Kevätpäivä Köyliön
kansallismaisemassa*

Päälystö- lehti

Kesäkuu 4/2002

Edustajakokous vaatii pakkosiirtojen
poistamista...s 4

Puheenjohtaja Harri Sirén siirtyy
Pardiaan...s 6

Utissa puhaltavat myönteiset
tuulet...s 16